

pokud jde o lístky členské, byla pozměněna zvláštním předpisem odst. 2 § 7.

Jednala tedy obec po zákonu, když pro daný případ použila ustanovení posléz uvedeného a podrobila členské lístky stejné dávce jako ostatní lístky. Nař. rozhodnutí, které zastává opačné stanovisko, jest založeno na mylném výkladu zákona a bylo je proto zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 8527.

Dávka z motorických vozidel: O předpokladech osvobození obchodníka s motorovými vozidly od dávky.

(Nález ze dne 31. března 1930 č. 970.)

V ě c : Firma Ing. S. a J. v Č. proti okresní správní komisi v Čáslavi o dávku z držení motorických vozidel.

V ý r o k : Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y : Naříkaným rozhodnutí bylo v cestě instanční zamítnuto odvolání st-lky z předpisu obecní dávky z držení motorických dopravních vozidel, vyměřené za poslední čtvrtletí 1925, za rok 1926 a za rok 1927 v celkové výši 7.368 Kč 75 h, z důvodů uvedených obecním zastupitelstvem, t. j. z důvodu, že dávku platí dle § 3 dávk. pravidel držitel motorického vozidla, t. j. osoba, které byla příslušnými politickými úřady vydána značka pro motorické vozidlo, a v daném případě nebyla značka u politického úřadu odhlášena. Dle tvrzení st-lky bylo vozidlo určeno k prodeji; vozidlo to je však v držení st-lky a nikoli v držení oprávněného obchodníka s motorickými vozidly, a bylo ho používáno, při čemž nerozhoduje, zda bylo ho používáno k účelům výdělečným čili nic.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss takto:

Stížnost uplatňuje, že st-lce přísluší osvobození od dávky podle § 2 lit. b) pravidel o vybírání obecní dávky z držení motorických dopravních prostředků v Č., schválených zsv-em výnosem z 15. září 1924. Podle tohoto předpisu neplatí se dávka z vozidel, která jsou určena k prodeji jsou nepoužívána v držení oprávněných obchodníků s motorovými vozidly. — — —

Stížnost poukazuje k tomu, že zem. fin. ředitelství ve věci vyměření daně z motorických vozidel dle zák. č. 116/27 přiznalo st-lce povahu oprávněného obchodníka s motorickými vozidly, a spatřuje v opačném stanovisku žal. úřadu nezákonnost. — Leč okolnost, jak snad fin. ředitelství při vyměření uvedené daně hledělo na st-lku, nemá pro vyměření obecní dávky z motorických vozidel významu. Neboť úřad povoláný k vyměření této dávky, resp. k rozhodování o oprávněném prostředku do tohoto předpisu rozhoduje úplně samostatně a není předpisu, který by mu přikazoval přizpůsobiti se názoru vyslovenému stát. fin. úřady ve věci zmíněné daně.

Jako vadu řízení uplatňuje stížnost, že úřad nevyšetřil řádně rozsah živn. oprávnění st-lčina, pokud jde o obchodování s motorickými vozidly.

Nss nemohl ani tuto námitku shledati důvodnou.

St-lka tvrdila v odvolání, že převzala automobil, z něhož dávka byla předepsána, na protiúčet, a zamýšlela jej po náležité úpravě prodati, poněvadž vlastníci stěžující si firmy jako strojníci jsou oprávněni kupovati a prodávati veškeré stroje, jsou oprávněnými obchodníky s automobily, třebaže neobchodují s nimi soustavně.

St-lka netvrdila tedy v odvolání vůbec, že by provozovala nákup a prodej automobilů jako trvalou činnost, nýbrž sama doznala, že šlo jen o nahodilé, příležitostné nabytí vozidla, převzatého na úhradu pochybné pohledávky. Za obchodníka s automobily ve smyslu § 2 lit. b) dávk. prav. jest však pokládati jen osobu, která se zabývá nákupem a prodejem těchto vozidel, jako činností směřující k získání nějakého trvalého výdělku, nikoliv však osobu, která snad k takovému obchodování jest oprávněna, tohoto oprávnění však uvedeným způsobem nepoužívá.

Za tohoto stavu neměl úřad důvodu konati o rozsahu živn. oprávnění st-lčina nějakého šetření, nýbrž mohl již na základě samotných údajů strany seznati, že ji nelze pokládati za obchodníka s motorickými vozidly ve smyslu § 2 lit. b) dávk. prav. Nebylo-li však st-lku považovati za takového obchodníka, pak nebyla splněna jedna z náležitostí vyžadovaných pravidly pro osvobození od dávky, a jest lhostejno, zdali automobilu bylo skutečně st-lkou používáno, či zdali tomu tak nebylo, jak stížnost tvrdí.

Č. 8528.

Legionáři. — Zaměstnanci veřejní: I. Místa policejních strážníků obecních spadají pod předpis § 4 zák. č. 462/19. — II. Obec je povinna vyhlásiti vypsaní míst takových v Úředním listě. — III. Obsadila-li obec dvě zároveň vypsaná místa polic. strážníků, nešetříc předpisů zákona č. 462/19, nemůže min. vnitra prohlásiti za neplatné obsazení o b o u míst.

(Nález ze dne 31. března 1930 č. 3738.)

Prejudikatura: Boh. A 6769/27, 8148/29.

Věc: Městská obec H. proti ministerstvu vnitra o obsazení dvou míst policejních strážníků.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud prohlásilo obsazení obou míst policejních strážníků za neplatné, aniž ponechalo obci volbu, které z obou míst chce obsaditi nelegionářem, zrušuje se pro nezákonnost, v ostatním se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Konkursem z 11. dubna 1928 vypsala městská rada v H. provisorní obsazení dvou míst policejních strážníků s tím, že žádosti uchazečů, kteří pro místa ta jsou tělesně i duševně zdatní a 35. rok věku svého nepřekročili, mají býti podány do 28. dubna 1928. Bylo po-